

deraf, efter Indtægt, vilde det vistnok bidrage meget til, at Indtægten kom frem. Jeg mener, at det kun burde skee med en Deel af det nævnte Beløb, fordi jeg finder, at der altid og navnlig ved Communalsskatter, bør tages noget Hensyn til Formue og Leilighed. Jeg troer, som jeg igaar udtalte, at vi, naar vi fik en saadan Bestemmelse, vilde kunne undvære det foreliggende Lovforslags § 6, og muligt ogsaa de i samme omhandlede Skattecommisairer; idetmindste troer jeg, at vi i saa Fald ikke vilde behøve dem i mere end det første Aar. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

David: Jeg begjærte Ordet igaar, da det ærede 8de kongevalgte Medlem (André) fremkom med en Paastand, som jeg troede mig særdeles opfordret til at imødegaae. Det er mig imidlertid i flere Henseender kjært, at jeg ikke igaar fik Ordet og navnlig ikke kom til at svare paa det, jeg især troede maatte fremkalde en Besvarelse. Det er i det Hele ikke let at tage Ordet efter det ærede kongevalgte Medlem, man føler sin egen Svaghed saa meget mere ligeoverfor den Styrke, hvormed han udtaler sig, og det kunde ogsaa let have faaet Udseende, som om det, jeg havde at sige i Anledning af dette Lovforslag, snarere gik ud paa at modsigge end paa at bekræfte den Betragtningssmaaade, hvormed han i det Hele var fremkommen. Jeg skal derfor nu, da jeg har faaet Ordet saameget senere, ogsaa kun i muligste Korthed berøre det enkelte Punkt, der foranledigede, at jeg begjærede Ordet under hans Foredrag. Det ærede Medlem anførte som et Bevis paa, at Finantserne maae have været i en meget blomstrende Tilstand, den Omstændighed, at man havde udbetalt contant, hvad man kunde have betalt med Obligationer til en Priis af 96. Denne Anse, forsaavidt der i denne Paastand, hvad der forekommer mig at være klart, ligger en Anse, rammer idetmindste ligesaameget den Finantsbestyrelse, i hvis Spidse jeg havde den Ære at staae, som den nuværende Finantsbestyrelse, thi det var under mit Ministerium, at man første Gang istedetfor at betale Brasséy og Peto med engelske Obligationer til 96, slut-

tede Overenskomst om at betale dem contant med et Afdrag af 11 pCt. paa deres Regning. Det vil sees af Statsregnskabet, og jeg skal ikke opholde mig vidtløftigt derved, thi Enhver vil meget let kunne indsee, at, naar jeg kan frigjøre mig for en Forbring paa en Maade, hvorved jeg kommer til at udrede færre Renter af det, jeg skal give i Betaling, end jeg efter den oprindelige Contract skulde have udredet, staaer jeg mig godt derved. Det, at Peto & Brasséy maaffee ikke tabe saameget ved de Contracter, som de senere have affuttet med de to sidste Finantsministerier, som de ellers vilde have tabt, beviser Intet imod denne Fremgangsmaade, thi Finantserne vinde Intet ved, at de, som de contrahere med, tabe Mere og Mere. Desuden maa det være enhver Finantsbestyrelse af Bigtighed, at Statscrediten i det Hele er god og stærk, og det kan ikke Andet end have en uheldig Indflydelse paa Crediten i det Hele, at et enkelt Slags Papir staaer i en uforholdsmæssig lav Priis. Det var Bevæggrunden, hvorfor jeg under den Finantsbestyrelse, som jeg dengang forestod, sluttede en anden saadan Overenskomst paa nogle Maaneder. Det vil let indsees, at for hvert 100,000 Rb., jeg skulde betale Peto med Obligationer, som han skulde tage til 96 pCt., maatte jeg give ham Obligationer til et paalydende Beløb af 104,166 Rb., som forrentet med 4 pCt. vilde give en aarlig Rente af 4166 Rb. Naar jeg derimod kunde faae 11 pCt.s Afslag i Capitalen, saa havde jeg for hvert 100,000 Rb. kun at betale ham 89,000 Rb., og naar jeg havde Obligationer liggende, hvad jo Finantserne til enhver Tid have haft for den største Deel af Kassebeholdningerne, saa behøvede jeg kun at sælge et paalydende Beløb af 98,888 Rb. til en Priis af 90 pCt., og vilde jeg kun komme til at svare i Rente 3950 Rb. Der var altsaa en virkelig Fordeel, hvad jeg ikke troer, at Nogen, der vil gaae tilbunds i denne Sag, vil kunne nægte. Jeg skal imidlertid som sagt ikke opholde mig derved. Jeg har mere hittet dette for at berigtige, hvad jeg troede i en dobbelt Henseende ikke var rigtigt, for det Første fordi det var en Anse, der henvendte sig til det nuværende Finantsministerium, medens den først og frem-